

Szkolenie dla rodziców
Zespół Szkół w Michalowie
16 kwietnia 2013r.

Syndrom nieadekwatnych osiągnięć uczniów oraz istota motywacji

Portret dziecka bez osiągnięć:

- działa chaotycznie
- szybko się zniechęca
- na wszystko ma wymówki
- przyczyn porażek nie szuka w sobie
- chodzi z głową w chmurach i liczy na szczęście

Przyczyny nieadekwatnych osiągnięć szkolnych:

- nadopiekuńczość
- wybitne uzdolnienia
- nierealistyczne oczekiwania rodziców
- rywalizacja między rodzeństwem
- pozycja beniaminka rodziny
- konflikty w rodzinie
- samotne rodzicielstwo

Różne typy dzieci/uczniów

1.GEJZER ENERGII:

- bardzo ruchliwy
- nie zdąża zapisać co jest zadane
- pisze niedbale
- w pokoju, w plecaku, na ławce ma totalny chaos
- ciągle coś gubi, zapomina
- nie słucha co mówi nauczyciel
- lubi pochwały
- szkoła go nudzi
- ma „6” i „1”

Rady dla rodziców:

- nie wyręczaj dziecka w uczniowskich obowiązkach
- dostrzegaj i chwal każde niewielkie osiągnięcie
- wprowadź stały porządek dnia (godziny odrabiania lekcji, odpoczynku itd.)

2. BEZRADNY PRYMUS:

W młodszych klasach:

- radzi sobie znakomicie
- grzeczny, zdyscyplinowany
- nie stwarza problemów
- ma świetne stopnie.

W starszych klasach:

- zaczyna się gubić, staje się przeciętnym uczniem
- traci zainteresowanie nauką lub przeżywa frustracje z powodu braku kontroli nad swoją karierą szkolną.

Rady dla rodziców:

- nie przywiązuj nadmiernej wagi do ocen szkolnych
- nie porównuj dziecka z kolegami, czy rodzeństwem
- podkreślaj, że nauka to coś więcej niż oceny i świadectwo z czerwonym paskiem
- zachęcaj do rozwijania zainteresowań (np. udział w kółkach zainteresowań)

3.ŚPIĄCY RYCERZ:

- powolny, nie śpieszy się
- nie denerwuje się przed sprawdzianem
- na lekcji ziewa i myśli o niebieskich migdałach
- jest miłym, grzecznym dzieckiem, ale nie potrafi odpowiedzieć dlaczego nie odrobił lekcji
- wyrwany do odpowiedzi, nie wie jakie było pytanie
- w domu spędza dużo czasu przed telewizorem lub komputerem
- nie przygotowuje się do klasówek, sprawdzianów
- jego wypracowanie liczy 3-4 zdania
- wystarczą mu „3”

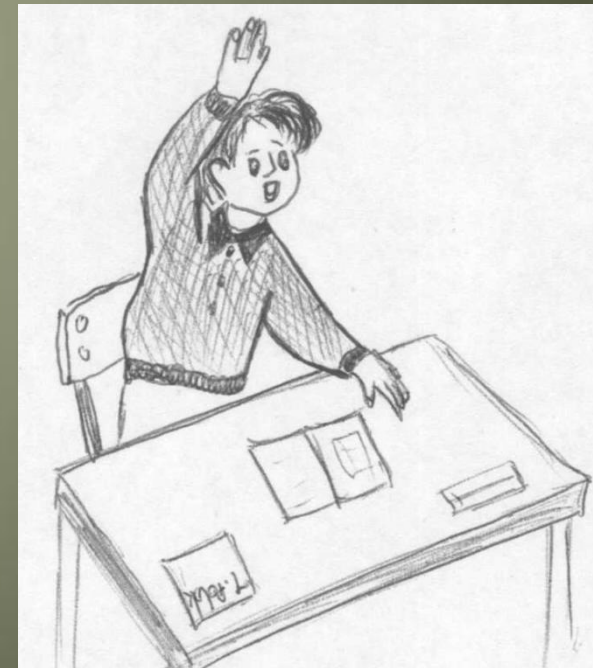

Rady dla rodziców:

- sprawdzaj, czy ma dorożione lekcje, spakowany plecak
- przepytaj przed klasówką, sprawdzianem
- znajdź dziedzinę, która go interesuje
(niech rozwija hobby)
- najlepszym przykładem będzie rodzic, który sam oddaje się jakiejś pasji
- ogranicz czas spędzany przed TV i komputerem

4. *MAŁY PROFESOR:*

- szkoła go nudzi, na lekcji też się nudzi, więc zajmuje się czymś innym lub zadaje nauczycielom trudne, prowokujące pytania
- śmiało wyraża swoje opinie (popada w konflikty z nauczycielami)
- jest uczniem kłopotliwym
- nie realizuje programu
- nie podporządkowuje się zasadom szkolnym
- uczy się tylko tego, co go interesuje

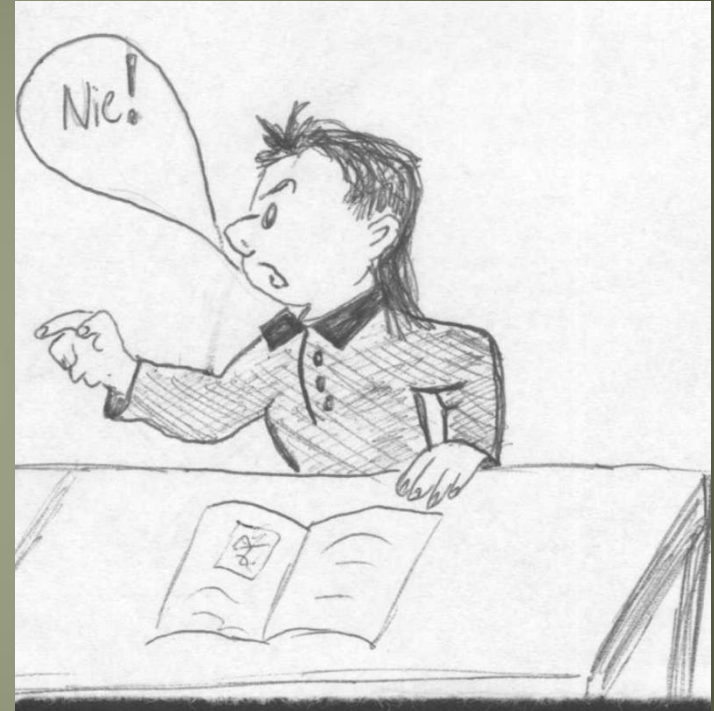

Rady dla rodziców:

- nawiąż ścisłą współpracę z wychowawcą
- wyjaśniaj dziecku, że życie w grupie bez respektowania reguł jest niemożliwe
- zadbaj o to by uprawiało jakąś zespołową dyscyplinę sportu

5. BUNTOWNIK:

- od dziecka demonstruje silną wolę i stanowczość
- zawsze wie czego nie chce, więc sprzeciwia się rodzicom
- szkoły nienawidzi, bo tam mu „coś każą”
- nie chce się uczyć rzeczy, które nie przydadzą mu się w życiu
- nie zależy mu na stopniach („5” są dla lizusów)

Rady dla rodziców:

- okazuj dziecku jak najwięcej miłości i akceptacji
- jego bunty przyjmuj ze spokojem i z dystansem
- stosuj emocjonalną argumentację („*proszę cię, zrób to, to sprawisz mi radość*”)
- nie okazuj że tobie bardziej zależy na jego opinii w szkole niż jemu samemu (po wywiadówce nie praw kazań)

Czym jest motywacja?

Motywacja

jest to gotowość do podjęcia określonego działania, wzbudzona potrzebą.

Istotne jest, jak osiąga się tę gotowość i czyja potrzeba naprawdę zostaje zrealizowana poprzez podjęcie działania.

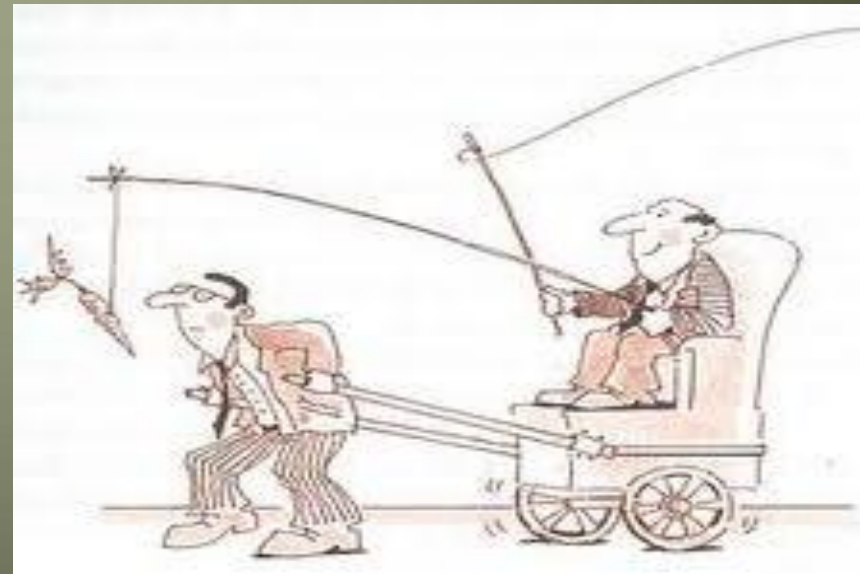
Rodzaje motywacji:

Zewnętrzna – polega na zachęceniu do działania przez stosowanie kar i nagród, człowiek sam nie odczuwa potrzeby zrobienia czegoś, jest ona wywołana chęcią otrzymania nagrody lub uniknięcia kary. Potocznie mówi się, że to „metoda kija i marchewki”.

Wewnętrzna – gdy człowiek dąży do zaspokojenia swoich własnych potrzeb, które sam odczuwa. Wykonanie zadania dostarcza wówczas nagrody wewnętrznej, satysfakcji, podnosi poczucie własnej wartości.

Wady metody kija i marchewki czyli stałej motywacji zewnętrznej – może ona:

- * gasić wewnętrzną motywację
- * obniżać wyniki
- * niszczyć kreatywność
- * zachęcać do oszukiwania, korzystania ze skrótów i nieetycznego zachowania
- * uzależniać
- sprzyjać myśleniu krótkowzrocznemu.

Teoria potrzeb wg Maslowa:

1. Potrzeby fizjologiczne (sen, pokarm)
2. Potrzeba bezpieczeństwa (brak zagrożenie bezpieczeństwem, lękiem, groźbą)
3. Potrzeby miłości (akceptacja ze strony rodziców, nauczycieli, rówieśników)*
4. Potrzeba szacunku (osiągnięcia, wiara w swoje zdolności)*
5. Potrzeba samorealizacji (twórczej ekspresji, zaspokajanie ciekawości)*

Realizacja potrzeb dzieci

Potrzeby wyższego rzędu mogą być zaspokojone, gdy spełnione są potrzeby niższe.

Jeśli do szkoły przychodzi uczeń zmęczony, głodny, cierpiący z powodu sytuacji rodzinnej, nie jest zmotywowany do nauki.

Potrzeby psychologiczne człowieka

(wg Deciego i Ryana)

Teoria autodeterminacji

Działania ukierunkowane na cele:

- 1. potrzeba kompetencji (wiedza i umiejętności)**
- 2. potrzeba autonomii (samodecydowanie, co i jak robić)**
- 3. potrzeba związku z innymi (kontakty z innymi)**

Kiedy są zaspokojone, jesteśmy zmotywowani, produktywni i szczęśliwi.

Motywowanie uczniów/dzieci do pracy:

Dziecko wstydliwe:

- Inscenizować zabawy, np. w szkołę, w dom, pozwolić wcielać się w różne role
- Powierzać odpowiedzialność za roślinę, zwierzę
- Zachęcać przyjaznymi gestami, mimiką, unikać kłopotliwych dla dziecka sytuacji
- Nie zawstydząć

Spadająca motywacja u ucznia w młodszych klasach:

- Unikać porównywania z rówieśnikami
- Nastawiać na wiedzę i umiejętności nie na ocenę czy nagrody rzeczowe
- Rozwijać motywację wewnętrzną, **uczę się z potrzeby**
- Nie robić z dziecka małej gwiazdy

Spadająca motywacja u uczniów klas starszych:

- Spróbować rozważyć przyczyny sytuacji, relacje z rówieśnikami, z grupą (wyzwiska, piętnowanie, kujon)
- Znaleźć przyjaciółkę, kolegę, o podobnych zainteresowaniach
- Nie czekać aż przejdzie, wyrośnie, potrzebna ingerencja rodzica

Uczeń bardzo ambitny ze spadającą motywacją z powodu braku oczekiwanych sukcesów

- * Nie nastawiać na sukcesy, ale na efekty- wiedzę czyli korzyści długofalowe
- * Uczyć radzenia sobie ze stresem
- * Promować pracowitość

Dziecko z wysoką samooceną a niską motywacją do konkretnych prac

„Jakiego mnie Panie stworzyłeś, takiego mnie masz.”

- Uczyć odpowiedzialności
- Wskazywać autorytety ulubione postacie, bohaterowie pozytywni
- Uczyć samodzielnego podejmowania decyzji i krytycznej oceny efektów
- Pozytywny przykład rodzica jego właściwa postawa do nauki i pracy

Dziecko realizujące zbyt wygórowane ambicje rodziców

- * Stawiać realne wymagania
- * Doceniać i wzmacniać
- * Akceptować porażki
- * Integrować z grupą

Dziecko „samotnik” wśród ludzi

- * Zaspakajać potrzeby emocjonalne; bezpieczeństwo, poczucie miłości, akceptacja bezwarunkowa
- * Wspólnie spędzać czas w rodzinie; gry zespołowe, wspólny wolny czas, sport, wciąganie do prac domowych

Teoria motywacji wewnętrznej

Wzorem zachowań jest działanie wewnętrznie motywowane, które wyzwala ciekawość, postawę badawczą, spontaniczność, zainteresowanie otoczeniem.

Podajemy działania, bo chcemy.

Jedyną konieczną „nagrodą” jest spontaniczne zainteresowanie i przyjemność odczuwana w toku działania.

Ważne dla rodziców!

Jeśli dajecie dziecku kieszonkowe, nigdy nie łączcie tego z wykonywaniem obowiązków szkolnych, czy domowych.

Kieszonkowe powinno dostawać, aby umieć samodzielnie decydować o ich wydawaniu.

Nauka i obowiązki domowe powinny wynikać z naturalnej potrzeby i solidarności z członkami rodziny.

Okażcie dziecku swoje zadowolenie
i dumę,
nie tylko ze stopni, ale z wysiłku,
systematyczności i zaangażowania.

***„ Największym i najważniejszym
triumfem człowieka jest zwycięstwo
nad samym sobą”***

Platon

*Życzymy wykorzystania przekazanych wiadomości
w toku codziennej pracy związanej edukacją
oraz wychowaniem dzieci.*

Dziękujemy za uwagę.

Aurelia Policzekiewicz, Barbara Typek